

Contact

Driemaandelijks magazine van de stichting ESDA

Hoop

- 02 Redactioneel Een hoop rotzooi
- 03 Overdenking Hoop doet leven
- 04 Relaties Hoopgevende relaties
- 06 Dialoog Groeien in een hoopvolle relatie met God
- 08 Edith Hoop heeft een kans!
- 09 Bijbels gezien Hoop in bange dagen
- 10 Achtergrond Hoop op zee
- 12 Paasgedachte Hoe hoop de wanhoop overwon
- 14 Verdieping De Bijbel en de vuilnishoop
- 16 Voedsel voor de geest Tussen hoop en wanhoop
- 18 Groen! Is er hoop voor het klimaat?

Een hoop rotzooi

Lydia
Lijkendijk

We hebben een kat in huis met veel haar. Onze Floor ziet er enorm snoezig uit met haar zwarte fluffy kapsel, en haar staart zou niet misstaan bij een eekhoorn. In een vorig redactioneel heb ik haar bij je geïntroduceerd. Mocht je dat gemist hebben: ze is een boskat, en boskatten is haar business. Dat doe je natuurlijk niet veilig en warm binnen op de bank. Nee, dat doe je buiten, waar alles groeit, bloeit, vliegt en zoemt. Waar de zon schijnt, maar waar het ook nat is en waar zomaar ineens een pak sneeuw kan liggen. Dan zak je tot je oren weg in het witte tapijt – dat net zo fluffy is als jijzelf, maar dan koud en wit.

Floor in haar element. Maar ...

... 'Het leven is niet altijd leuk'

Floor is erg enthousiast, nieuwsgierig, schattig en hardleers. Ze is een kat, dus het woordje 'nee' kent ze niet. Ze kletst graag, hele verhalen. Dat klinkt als 'mauw', maar dan in vele toonsoorten. Ze kan blij kletsen, opgewonden of ontevreden. Ze kan ook enorm mopperen. Als ze niet naar buiten mag, met name.

Dat naar binnen en buiten gaan regelt madam zelf. Ze racet naar believen door haar kattenluik, gaat met een noodvaart door naar de eettafel, de bank, de stoelen, de boekenkast, het aanrecht ('Nee, Floor!', 'Huh, wie, ik?') blijft onderweg nog even hangen aan haar krabpaal, slipt door de bochten en is binnen een halve minuut weer naar buiten. Recordsnelheid. En recordzooi. Ze laat een heel spoor achter.

Want die staart, daar blijft echt alles in hangen. Takken, bladeren, struiken, gras, stekels, de halve heg, sneeuw, ijs, vogelveren. Die vogels zelf krijgt ze gelukkig nooit te pakken. Ze heeft een handig belletje. Zo weet ik altijd waar ze uithangt en de vogeltjes ook. Muizen zijn kennelijk doof, want die brengt ze in overvloed mee naar binnen door het luikje. Half levend maar wel al aangevrotten. Nee, er is geen hoop meer voor wie terechtkomt in boskatklauwen.

Als ik geen zin heb in een hoop rommel, dan doe ik het luikje dicht. Is heel zielig. Maar wel ontzettend fijn voor een net gedweild huis. Soms heb ik ook iets anders te doen dan elke vijf minuten achter een druipende kat aan te hollen met een handdoek. Op dat soort 'het-luikje-is-dicht'-middagen hebben wij een harig hoopje ellende dat uiteindelijk maar sip wegkruipt in het voor haar bestemde stoeltje. Het leven is niet altijd leuk.

Gelukkig is er hoop. Daar gaat deze editie van **Contact** over. Laaf je eraan, we kunnen het gebruiken in deze tijd!

Contact is een gratis uitgave van het Kerkenootschap der Zevende-dags Adventisten ESDA-Instituut Amersfoortseweg 18, 3712 BC Huis ter Heide
Tel: 030 - 6934509 | Email: esda@adventist.nl | Web: www.esda-online.nl | Rabobank NL59 RABO 0155 9483 18

Woord van Hoop (ESDA België) Ernest Allardstraat 11, 1000 Brussel | Tel: 02-5133680 | ING Bank BE47 3100 1698 4180

Verantwoordelijke uitgever België Jeroen Tuinstra, Minimenstraat 61, 1000 Brussel Hoofredacteur Lydia Lijkendijk

Redactiesecretaris Joanne Balk-Geerlings Redactie Tom de Bruin, Reinder Bruinsma, Silbert Elizabeth, Bert Nab en Jeroen Tuinstra

Vaste medewerkers Edith Garms - gastschrijver, Albert Jurgens - corrector, Marie Rahajaan - kunstsociologe en Glenn Ripassa - docent hbo

Vormgeving Paul de Bruin Foto omslag Zizak Photography/Shutterstock.com ISSN 2542-548X Druk Van de Ridder - Nijkerk Oplage 2000 ex.

Scan mij

Giften

Contact wordt gerealiseerd mede dankzij jouw giften. Scan de QR-code hiernaast met je mobiel of tablet om je donatie voor *Contact* te geven aan Stichting ESDA-Instituut.

De QR-code is geldig tot 10 februari 2027.

Hoop *doet* leven

Joanne Balk

Het verhaal over de ark van Noach vond ik als kind altijd fascinerend. Al die dieren bij elkaar. De redding. De grote boot. De regen vond ik wat minder. Hoewel ik van tijd tot tijd best een regenbuitje kan hebben, leek me 40 dagen achtereen wel wat veel van het goede. En dan natuurlijk de ontknoping: het gestrande schip, de regen die stopt en de duif die losgelaten werd.

Althans, van de duif weten we het natuurlijk (Genesis 8). Die kwam immers terug met een olijftak in zijn snavel. Maar de raaf werd volgens het verhaal als eerste losgelaten. Ik heb me vaak afgevraagd waarom eigenlijk. Waarom niet gewoon meteen de duif? De raaf bleef maar heen en weer vliegen, doolde rond en kwam uiteindelijk niet meer terug naar de ark. Toen de raaf wegbleef, kon dat maar één ding betekenen: hij had vaste grond onder z'n poten gevonden. Of een boom. En zeker ook eten. Dat laatste is natuurlijk logisch. De raaf is voornamelijk een aaseter. En tsja, na de alles dodende vloed lag er natuurlijk genoeg op de opdrogende aarde om op te ruimen.

Duif

De duif wordt pas losgelaten als de raaf niet meer terugkomt. De duif komt wel terug. Vrijwel meteen eigenlijk. Nog geen eten en vestigingsplek voor de duif op dat moment. De tweede keer kwam hij terug met een olijftak. Het teken dat de aarde weer aan het bijkomen was en groen voortbracht. En de derde keer bleef ook hij weg. Blijkbaar was de aarde toen genoeg opgedroogd om er zich wel te kunnen vestigen. De duif met de olijftak werd het symbool voor vrede, hoop en een nieuw begin.

Ingezet

Zowel de raaf als de duif komen we verderop in de Bijbel weer tegen. De raaf als hij wordt ingezet om Elia te voeden als er droogte is. De Heer had Elia opdracht gegeven om zijn kamp op te slaan in het Keritdal. Het water was er prima en kon gewoon gedronken worden. Maar voedsel was er niet. De raven brachten hem in opdracht van God echter twee keer per dag brood en vlees (1 Koningen 17:4). Juist de raven herinnerden Elia aan de afhankelijkheid van voedsel. En dus het leven zelf.

Symbool

De duif komt weer prominent in beeld in het Nieuwe Testament. In Matteüs 3:16 lezen we dat de Geest van God als een duif op Jezus neerdaalde zodra Hij gedoopt was en uit het water omhoog kwam. Jezus liet zich niet

dopen omdat Hij een zondig mens was, maar om zijn gehoorzaamheid aan God te laten zien. Door zijn doop toonde Jezus dat Hij zijn missie aanvaardde. Naast vrede, hoop en een nieuw begin is de duif ook een symbool voor de heilige Geest. God zelf was bij Jezus. Zoals de duif Noach een hoopvolle olijftak bracht, geeft de heilige Geest aan ons hoop

*God wil bij
ons zijn*

op een nieuw leven: een leven met God. Toen de duif de derde keer niet meer terugkwam, betekende dit dat hij een plek op aarde had gevonden. Zo zoekt de heilige Geest een plek in ons leven. God wil ook bij ons zijn.

Helper

In Johannes 14 belooft Jezus dat na zijn hemelvaart de Vader de heilige Geest zal sturen. Om te onderwijzen, te troosten en ons te herinneren aan wat Jezus gezegd heeft. De letterlijke Griekse betekenis hiervoor, 'parakletos', is iemand die geroepen is om te helpen. Deze Helper wil dicht bij ons zijn, zoals de duif die op Jezus neerdaalde. Handelingen 1:8 zegt dat Hij ons kracht zal geven. Kracht om te leven en kracht om de mensen om ons heen te vertellen over de hoop die we hebben op een nieuwe toekomst van vrede.

wasanajai/
shutterstock.com

Hoopgevende relaties

Glenn Ripassa

Relaties spelen een grote rol in het leven. Ze kunnen je kracht geven, maar je ook kwetsbaar maken. In de Bijbel kom je relaties tegen die een bron van hoop zijn, juist op momenten wanneer mensen moeilijke omstandigheden tegenkomen. Het zijn relaties waarin liefde, trouw, vergeving en vertrouwen centraal staan.

De vriendschap tussen David en Jonatan is een krachtig voorbeeld van een hoopgevende relatie. Jonatan is de zoon van koning Saul en David is door God uitgekozen om later koning te worden. Alle reden voor Jonatan om jaloers te worden. Dat gebeurt niet, er ontstaat een diepe verbondenheid tussen de twee mannen. In 1 Samuel 18:1 lees je: 'Jonatan (...) voelde zich meteen sterk tot David aangetrokken en vatte een innige vriendschap voor hem op.' Deze vriendschap laat jou zien dat echte vriendschap verder gaat dan eigenbelang. Jonatan kiest ervoor David te beschermen, zelfs wanneer dat zijn eigen toekomst in gevaar brengt. Zo weet je dat ware vriendschap hoop geeft, omdat je er niet alleen voor staat. Echte vriendschap betekent dat je trouw bent en dat je er bent voor de ander. Niet alleen in mooie momenten, maar ook in tijden van pijn en onzekerheid. Je hoeft niet alleen te vechten. Je weet dat je gezien wordt door de ander en dat je je kwetsbaar kunt opstellen.

Foto rechts:
chomplearn/
Foto onder: public/
shutterstock.com

Groot verdriet

Een ander verhaal uit de Bijbel dat mij enorm aanspreekt, is dat van Ruth en Naomi. Een relatie tussen schoonmoeder en schoondochter, die beiden groot verdriet doormaken. Naomi verliest haar man en zonen en ziet geen toekomst meer voor zich. Ruth besluit om bij haar schoonmoeder te blijven en haar eigen land te verlaten. Haar woorden in Ruth 1:16 zijn veelzeggend: 'Vraag me toch niet langer u te verlaten en terug te gaan, weg van u. Waar u gaat, zal ik gaan, waar u slaapt, zal ik slapen; uw volk is mijn volk en uw God is mijn God.' Als je dit leest, zie je hoe trouw en nabijheid nieuwe hoop kunnen brengen. Door haar keuze ontstaat er uiteindelijk een nieuwe toekomst voor Naomi en voor Ruth.

Ruth en Naomi laten zien dat hoop groeit door zorg voor elkaar en loyaal zijn naar elkaar toe. Het betekent dat je aandacht hebt voor mensen die zich alleen voelen, zoals ouderen, zieken of mensen die in rouw zijn. Door in contact te blijven en door te luisteren naar het verhaal van de ander, kun je voor diegene een bron van hoop zijn.

Liefde en vergeving

De relatie tussen Jezus en zijn discipelen laat je zien hoe hoop eruitziet wanneer liefde en genade centraal staan. Jezus kiest gewone mensen uit, met fouten en twijfels, als zijn discipelen. Hij blijft hen altijd trouw, zelfs wanneer zij Hem verlaten of verloochenen. Hij keert hen niet de rug toe. In Johannes 15:12 zegt Hij: 'Mijn gebod is dat jullie elkaar liefhebben zoals Ik jullie heb liefgehad.' Dit betekent voor jou dat liefde niet alleen een gevoel is, maar een keuze. Je kiest

*Door in contact
te blijven met de
ander kun je voor
diegene een bron
van **hoop** zijn*

ervoor om de ander te blijven zien als waardevol, ook wanneer diegene je pijn doet. Liefde vraagt om geduld, een luisterend oor en een hart vol begrip. Vergeving hoort daar onlosmakelijk bij. Dat betekent niet dat pijn wordt ontkend, maar dat je besluit wrok en boosheid niet de overhand te laten krijgen. Vergeving is niet alleen belangrijk voor de ander, maar is ook bevrijdend voor jezelf. Wanneer je niet vergeeft, is de kans groot dat je verbitterd blijft en dit ook uitdraagt in je leven. Vergeving zorgt voor vrede in je hart en het herstelt verbroken relaties.

Echte liefde

In *De weg tot Christus* schrijft Ellen White dat echte liefde haar oorsprong vindt in Christus zelf. Je kunt pas echt liefhebben wanneer je doordrongen bent door zijn liefde. Ze legt uit dat de liefde van Jezus onvoorwaardelijk is en dat Hij mensen niet veroordeelt, maar juist uitnodigt tot verandering. Die liefde wekt hoop, omdat zij laat zien dat falen niet het laatste woord heeft. Dit sluit aan bij de relatie tussen Jezus en zijn discipelen: ondanks hun fouten blijft Hij hen vertrouwen en liefhebben. Liefde uit zich in gedrag. Je bent geduldig, vriendelijk en bereid om de lasten van een ander te dragen. Dit betekent dat je niet snel opgeeft, ook als de ander weerstand blijft vertonen. Je blijft zoeken naar momenten om tot verzoening te komen. Zo worden liefde en vergeving, net als bij Jezus en zijn discipelen, bronnen van hoop die relaties verdiepen en vernieuwen.

NDAB Creativity/
shutterstock.com

Foto met dank aan
Lumo Project Films
www.lumoproject.com

Groeien ⁱⁿ een hoopvolle relatie met God

Bert Nab

Alle foto's deze pagina
© Shutterstock.com
Rij drie, vakjes 3 en 4:
Kosim Shukurov/
Motortion Films/
Foto woord 'GOD':
enterlinedesign/
shutterstock.com

'Ik sta voor de deur en klop aan. Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal ik binnenkomen, en we zullen samen eten, Ik met hem en hij met Mij.' *Openbaring 3:20.*

In de Bijbel worden we regelmatig verrast met bijzondere inkijkjes. Soms leest het boek als een roman, zoals de verhalen in Genesis en de omzwervingen van Jezus en zijn leerlingen. Andere keren vraag je je af waar al die details voor nodig zijn. Denk aan de materialen voor de tabernakel of de eindeloze herhaling van aantallen mensen voor het leger of dieren voor offers. Bij de profeten lees je soms met afschuw de harde woorden die zij spraken over de volken, en met name Israël. En ook in Openbaring lees je over plagen en andere soorten onheil.

Hoop op betere tijden

En toch, steeds zijn daar die mooie lichtpunten van hoop, zoals de tekst hierboven laat zien. God is steeds op zoek naar een relatie met mensen. Hij wil niets liever dan dat het goed gaat in het leven van de mens. Daarom schetst Hij zelfs in de donkerste scenario's hoop. Er is altijd hoop op betere tijden. In de Bijbel wordt die hoop gekoppeld aan het belang van een relatie met God.

Dialoog heeft het komende kwartaal als thema 'Groeien in een relatie met God.' Dat is wellicht makkelijker gezegd dan gedaan,

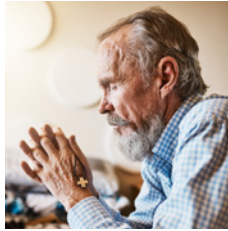
Rachata Teyarsit/

Stephane Bidouze/

PeopleImages/

Jesus Cervantes/

want hoe ontwikkel je een relatie met iemand die je niet eens kunt zien? Dat noemen we geloof. Je bent overtuigd van iets, dus geloof je daarin. De Bijbel probeert ons met allerlei verhalen uit de geschiedenis, maar ook met zogenoemde profetieën, vaak in de vorm van waarschuwingen aan mensen in een specifieke tijd, ervan te overtuigen dat God betrokken is bij de wereld. Dat begint bij de schepping. God is degene die de wereld heeft gemaakt. Kan ik dat bewijzen? Nee, dat moet ik aanvaarden in geloof. Pas dan kan ik een begin maken met het plaatsen van andere, soms moeilijke, verhalen in de Bijbel.

Gods aanwezigheid ervaren

Iemand vroeg mij laatst: 'Vertel me dan eens hoe ik moet geloven.' Dan kan ik niet, want geloof kun je iemand niet aanpraten. Ooit las ik de uitspraak: 'God bestaat pas wanneer Hij gebeurt.' Met andere woorden: je moet ervaren dat God in je leven aanwezig is. Zonder die ervaring is het net alsof Hij niet bestaat. **Dialogo** doet in het tweede kwartaal van dit jaar een poging ons te begeleiden in die zoektocht naar en met God. Vanaf het moment dat we zelfs maar een vermoeden hebben van Gods aanwezigheid in ons leven, kunnen we Hem gaan ervaren. Dan kan er een relatie gaan groeien. Je gaat Gods aanwezigheid ervaren in de natuur en in andere mooie dingen om je heen. Soms zijn het mensen die je op een bepaald spoor zetten en daarmee de stem van God vertegenwoordigen. Andere keren lees je ergens een mooi citaat dat je juist dan raakt. Of het is die ene bijbeltekst die je al zesendertig keer eerder had gelezen, maar die ineens eruit springt als antwoord op een vraag of situatie? Op die manier begint je overtuiging te groeien en ontstaat er een relatie met God.

Eén levende God

Die relatie is per definitie hoopvol, want God heeft altijd het beste voor met mensen. Goden uit de oudheid waren meestal streng en wraakzuchtig. Het waren dictators die absolute gehoorzaamheid eisten. De Bijbel zegt van deze goden dat ze niet eens echt zijn, maar door mensen bedacht. Volgens de Bijbel is er slechts één levende God die zich manifesteert als Vader, Zoon en heilige

Geest. Die God vraagt ook gehoorzaamheid, maar dreigt niet zozeer met hel en verdoemenis. Integendeel, Hij heeft het beste voor met iedereen en wenst alle mensen een gelukkig leven toe met Hem. En ja, ik geef het toe, ook daar is geloof voor nodig.

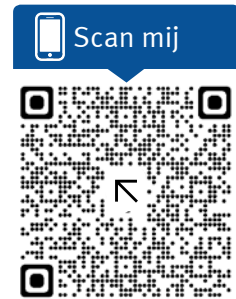
Dialogo gaat dwars door de Bijbel heen om aan te tonen dat God een relatie nastreeft met ons en dat die relatie belangrijk en hoopvol is. Ja, we hebben het allemaal druk en worden opgezogen door de druk van het leven en ons werk. We hebben soms nauwelijks tijd om adem te halen, laat staan om tijd vrij te maken

De relatie met God is per definitie *hoopvol*

voor bijbelstudie. En toch zou dat een goede investering zijn, want juist door hier en daar even pas op de plaats te maken voor bezinning en reflectie ontstaat er ademruimte, hoopvolle ruimte, geborgenheid en uitzicht.

Ruimte en hoop vinden

Hopelijk kan **Dialogo** in het komende kwartaal enige hulp bieden in het vinden van die ruimte en hoop. Laat je meevoeren door de Bijbel en ontdek hoe je je relatie met God kunt ontwikkelen en verdiepen. Laat je niet gek maken door je omstandigheden en de druk van het leven. Omarm de hoop die de Bijbel schenkt en koester je in een groeiende relatie met God. Met de lente in het vizier, het lengen van de dagen en een ontwakende natuur, zou dat mogelijk moeten zijn. Geniet ervan.

Dialogo

In het tweede kwartaal van 2026 bestuderen we in de sabbatschool het thema: **Groeien in een relatie met God.**

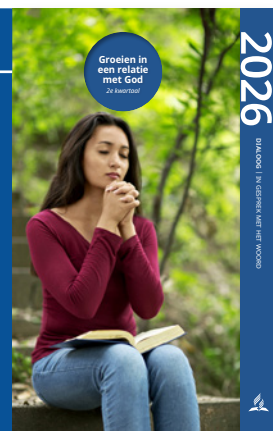
Ik wens je veel zegen bij de bestudering van Gods Woord.

Bestel **Dialogo** via:

www.servicecentrum-adventist.nl

Prijs excl. verzendkosten

€ 18,00.

Hoop heeft een kans!

Edith Garms

Dutchmen Photography/
Shutterstock.com

De slogan van D66 bij de laatste verkiezingen was: 'Het kan wél!' Hoeveel slogans zijn lang houdbaar en hoeveel verbleken er al snel, net als afgeschoten vuurwerk? Hoeveel verwachtingen glijden als zand door onze vingers? En hoeveel beloftes blijven ons hele leven toch de rots waarop wij staan?

Er zijn mensen die het lukt om in de meest ellendige omstandigheden hoopvol te blijven. Denk bijvoorbeeld aan Paulus en Silas, die onschuldig in de gevangenis terecht kwamen, met hun voeten in het blok. In plaats van te jammeren en klagen, begonnen deze mannen te zingen! Hun medegevangenen hoorden het met opperste verbazing aan, want de kerker is toch wel de laatste plek waar je gezang zou verwachten. Als het om hoop gaat, vinden we in de Bijbel niet alleen maar juichverhalen. Sommige mensen, en dat waren beslist niet de minsten, kenden momenten waarop ze geen enkel lichtpuntje meer zagen. Johannes de Doper stuurde vanuit de gevangenis leerlingen naar Jezus met de vraag of hij nu echt de messias was, die komen zou of dat men toch een ander moest verwachten.

Het onmogelijke hopen

Wat kunnen we nog verwachten, waar op hopen? In de Bijbel horen we heel vaak het refrein: 'Het kan niet!' De leerlingen van Johannes kwamen bij hem terug met als antwoord dat Jezus doden opwekte: onmogelijk toch? De vier evangeliën vertellen inderdaad van drie gelegenheden waarbij Jezus een dode opwekte. Wat Jezus ons met deze tekenen duidelijk wilde maken, toen en nu, ontvouwt zich als een bloem die opengaat. Allereerst was daar het dochtertje van Jairo, nog maar net gestorven. Als tweede werd de jongeling van Naïn al naar zijn graf gedragen en tenslotte werd over Lazarus verteld, die al vier dagen in het graf lag. Wanneer we deze

drie opstandingsverhalen naast elkaar plaatsen, zien we allereerst een opklimming in leeftijd (meisje, jongeman, volwassene). Ten tweede onderscheiden de verhalen zich door verschillende momenten van de opwekking. Bij het dochtertje van Jairo zou je er nog over kunnen twijfelen of zij daadwerkelijk gestorven was, maar bij Lazarus was elke twijfel uitgesloten. Jezus deed met deze opwekkingen 'in het klein' wat Hij in de toekomst 'in het groot' zal doen.

De apostel Paulus benadrukte later dat als wij alleen voor dit leven op Jezus hopen, wij meer te beklagen zijn dan wie dan ook. Ons geloof daagt ons uit op het onmogelijke te hopen en voorbij te zien aan de dood, niet alleen van ons persoonlijk maar van de hele schepping.

Vergezichten

Houd er rekening mee dat ook wij wel eens in een diepe put kunnen duikelen, waar duisternis en drijfzand zijn. Er komen momenten waarop het ons zwaar valt de weg van geloof, hoop en liefde te gaan. Hoe gaat het ons lukken hoopvol te blijven? Gelukkig heeft onze hoop een kans. Als zij moe en zwak dreigt te worden, dragen geloof en liefde haar verder, en vergezellen haar aan weerszijden. Ze hoeft het niet alleen vol te houden. In tranen zaaien we, maar met gejuich oogsten we. Het rouwkleed van de dood dat over deze aarde hangt, wordt weggenomen. De wolf en het lam liggen samen. De zwaarden worden omgesmeed tot ploegmessen. Er komt vrede op aarde, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken. Hebben we dit alles nog in het vizier?

Zou het lied van Paulus en Silas vanuit de kerker ongeveer zo geklonken hebben?

*'Ons lied wordt steeds gedragen
door vleugels van de hoop.
Het stijgt de angst te boven
om leven dat verloopt.
Het zingt van vergezichten,
het ademt van de Geest.
In ons gezang mag lichten
het komend bruiloftsfeest.'*

(Lied 657 couplet 4/Liedboek)

Foto onder: Ollyy/
Foto rechts: ra2 studio/
Shutterstock.com

Hoop in bange dagen Bert Nab

'Mijn plan met jullie staat vast – spreekt de Heer: Ik heb jullie geluk voor ogen, niet jullie ongeluk; Ik zal je een hoopvolle toekomst geven' (Jeremia 29:11).

De redactie van *Contact* vond het wel een goed idee om 2026 hoopvol af te trappen. Ik kan die gedachte wel onderschrijven. Het is altijd goed om hoop te hebben. Hoop doet leven en geeft in veel gevallen vernieuwde moed en energie. Dat kunnen we wel gebruiken in een tijd waarin landen met elkaar in onmin leven en waarin wereldleiders keuzes maken die voor veel mensen onbegrijpelijk en soms zelfs kwalijk zijn.

In de tijd van Jeremia was dit allemaal niet anders. De bevolking van Jeruzalem was in groten getale weggevoerd naar Babylonië. Nebukadnessar, de heerser van Babylonië, was op strooptocht geweest en nam in diverse etappes delen van de bevolking mee. Na de laatste belegering van Jeruzalem was er vooral een grote puinhoop achtergebleven en zelfs de tempel van God was verwoest. De tempelschatten waren buitgemaakt en opgeslagen bij het uitgebreide roversarsenaal van Nebukadnessar.

Mineur

Logischerwijze was de weggevoerde bevolking in mineur. Ze waren meegevoerd naar een vreemd land en onderworpen aan een wrede overheerser. Overigens wist die heerser dan wel weer goed gebruik te maken van de aanwezige intelligentie onder de bourgeoisie. Denk hierbij nadrukkelijk aan Daniël en zijn vrienden die hoge posities zouden bekleden aan het Babylonische hof. Maar toch, leven in ballingschap is iets waar niemand naar uitkijkt. Het leven staat stil, wat nu?

Bemoediging

Jeremia schrijft een bemoedigende brief waarin hij stelt dat de bevolking zich niet moet laten afleiden door waanideeën van zelfbenoemde profeten. Hij raadt de mensen aan door te gaan met hun leven, te trouwen en kinderen te krijgen, want, zegt hij: 'Als er in Babel zeventig jaar voorbij zijn, zal Ik naar jullie omzien. Dan zal Ik mijn belofte gestand doen door jullie naar Jeruzalem te laten terugkeren' (Jeremia 29:10). De ballingschap is dus niet zomaar voorbij, er zullen vele jaren passeren voordat de vrijheid weer lonkt, meer dan een generatie, maar de bevrijding is al aangekondigd.

Je kunt niet zeventig jaar je leven stilzetten, natuurlijk niet. Doorgaan, zo goed als onder de omstandigheden mogelijk is. Ook al duurt het nog lang voordat de ballingschap voorbij is, de zekere hoop op bevrijding is al gegeven. Daarom kan Jeremia namens God zeggen dat Hij het geluk van het volk voor ogen heeft en dat er een hoopvolle toekomst in het verschiet ligt.

Hoopvol

Die belofte van een zekere hoop op een gelukkige en hoopvolle toekomst wordt ook aan ons gegeven. In de afgelopen kerstperiode mochten we opnieuw stilstaan bij het koningskind dat geboren werd in barre omstandigheden en die een trog als wieg kreeg. Dit kind bleek een goddelijk kind te zijn. Hij was gekomen om zichzelf te geven voor de hele mensheid. Je zou kunnen zeggen dat wij ook in ballingschap leven, onder het juk van de zonde. Maar Jezus heeft de straf voor onze zonden op zich genomen en daarmee onze toekomst veiliggesteld. Daarom liggen Kerst en Pasen altijd in elkaars verlengde. Wij mogen, net zoals de ballingen uit Jeruzalem, uitkijken naar een nieuwe toekomst waarin ellende en pijn verleden tijd zullen zijn. Het lijkt nu misschien nog onrealistisch wanneer we om ons heen kijken, maar daarom heet het ook 'geloof'. De schrijver van de brief aan de Hebreëen zei het mooi: 'Geloof is de zekerheid dat alles waarop we hopen werkelijkheid wordt, het overtuigt ons van de waarheid van wat we niet zien' (Hebreëen 11:1). Blijf hoopvol en houd moed. Samen met God komt het uiteindelijk helemaal goed.

Alexandros Michailidis/
Shutterstock.com

Hoop ^{op} zee

Albert Jurgens

Nederland is bekend om zijn scheepvaart en molens. Van de 1.100 nog bestaande windmolens heten er maar liefst 64 'De Hoop'. Daarnaast zijn er nog eens vijf met namen als 'Hoop doet leven' en 'Van hoop naar beter'. Ook schepen hebben vaak namen waarin hoop en verwachting tot uiting komen.

Het is gissen waarom mensen kozen voor zulke hoopvolle namen. Een logische reden hiervoor is dat een deel van ons volk jarenlang voor het levensonderhoud afhankelijk was van wind en water. Namen met 'hoop' gaven daar uitdrukking aan. De molenaar en de schipper stelden voor hun inkomen hun hoop op voldoende wind, uit de goede richting.

Scheepsnamen

In 1899 zeilde voor het eerst een hospitaal-kerkschip uit met de naam 'HKS De Hoop I'. Dit was de eerste van een reeks van vier schepen met dezelfde naam. In 1955 werd 'De Hoop II' uit de vaart genomen en gleed het hospitaal-kerkschip 'De Hoop III', te water. Gebouwd in Zaandam. Bij de doop van dit schip werd een zilveren beeldje van een Zaanse molen aangeboden.

De scheepsnaam 'Hoop' is echter geen garantie voor een behouden en goede vaart. Een voorbeeld hiervan kunnen we in de VOC-archieven vinden. Een zogeheten fluitschip met de naam 'Hoope' en een bemanning van mogelijk 250 koppen verging in 1784 bij, jawel, Kaap de Goede Hoop.

Storm

Ook in de Bijbel kennen we verhalen waaruit blijkt dat het op het water wel eens misging. We lezen daarin over Jona die over zee naar Tarsis vluchtte om te ontsnappen aan de opdracht van de Heer om de Ninevieten tot inkeer te brengen. De Heer gebruikte een storm om Jona terug op de goede koers te krijgen. (Jona 1:3-4; 2:1). Jona liet zich in zee werpen en kwam terecht in de buik van een vis. Vanuit zijn hopeloze situatie zocht hij hulp bij de Heer: 'In mijn nood riep ik de Heer aan' (Jona 2:2).

Hoofdfoto:
Amanda Carden/
Illustratie 'Last Hope':
victoras/
Foto onder: oNabby/
shutterstock.com

Berucht zijn de plotseling opkomende valwinden op het meer van Galilea. De ervaren vissers onder de leerlingen van Jezus wisten daar alles van. We lezen erover in het verhaal over de storm op dat meer (Lucas 8:22 e.v.). Zij waren met Jezus aan boord, vertrokken richting het land van de Gerasenen. Er kwam echter 'een hevige storm opzetten, zodat de boot water maakte en dreigde te zinken' (Lucas 8:23). Jezus lag ondanks het natuurgeweld te slapen. Het is maar de vraag of hun hoop op de macht van Jezus toen wel voldoende was. Toch riepen ze Hem aan. Jezus berispte hun met de woorden: 'Waar is jullie geloof?' (Lucas 8:25). Jezus bestrafte de wind en ze kwamen veilig in Gardara aan. In het boek Handelingen lezen we over Paulus die onderweg is naar Rome om voor de keizer te verschijnen. Ondanks waarschuwingen van Paulus leek de reis eerst voorspoedig te gaan, maar 'al spoedig stak er een hevige aflandige wind op'. Dagenlang 'bleef de storm in hevigheid woeden, zodat we ten slotte alle hoop op redding verloren.' Ze leden schipbreuk, maar belandden allen veilig op Malta. Hun leven werd gespaard (Handelingen 27:24).

Missie

Er is een interessante overeenkomst in de drie verhalen. Zowel Jona, Jezus en zijn leerlingen als Paulus hadden een missie. Die missie was hoop brengen in de levens van mensen. Het volk van Ninevé hoopte dat God hen zou sparen als zij boete deden voor hun zonden. En God zag ervan af hen te treffen met onheil.

Jona, Jezus en Paulus hadden een missie van hoop

Jezus bracht hoop voor een bezetene in Gardara. De demonen verdwenen uit hem en hij kreeg zijn verstand terug. 'Hij ging weg en maakte overal in de stad bekend wat Jezus voor hem gedaan had' (Lucas 8:39). En Paulus? Hij verkondigde na zijn aankomst in Rome twee jaar lang de boodschap van hoop over 'het koninkrijk van God' aan ieder die naar hem toe kwam en onderrichtte vrijmoedig over de Heer Jezus Christus (zie Handelingen 28:30).

Hoe gaan wij om met een storm in ons leven? Houden wij vast aan de hoop die God geeft door zijn Zoon? Wij kunnen zeker zijn van een veilige aankomst en Hij vraagt ons, gelovigen, deze boodschap door te geven aan wie Hem niet kennen.

Hoe **hoop** de **wanhoop** **overwon**

Reinder Bruinsma

j.chizhe/
shutterstock.com

Onder de twaalf leerlingen van Jezus waren twee mannen met de naam Simon. Om verwarring te voorkomen, duidt het evangeliieverhaal de ene Simon aan als Simon Petrus en de ander als Simon de Zeloot (*Lucas 6:15; Handelingen 1:13*). We weten meer over de eerste Simon dan over de tweede.

Simon Petrus is heel prominent aanwezig in de evangeliën en in het boek Handelingen. Hij komt uit het verhaal tevoorschijn als een impulsief persoon die steeds op alles vooruitloopt. Over die andere Simon weten we alleen dat hij kennelijk uitgesproken politieke ideeën had en ooit een band had met de Zeloten, een fanatieke joodse groepering in de tijd van Jezus. Zeloten weigerden om belasting te betalen en verzetten zich met geweld tegen de Romeinse bezetting van Judea. Zij zouden een cruciale rol spelen in de Joodse Oorlog tegen Rome (66-70 na Christus).

Leiders in de vroege kerk

Bij het begin van de kerk, tijdens het Pinksterfeest in Jerusalem, treedt Simon Petrus nadrukkelijk op de voorgrond. Hij houdt een vurige toespraak (Handelingen 2) en ook in de daaropvolgende hoofdstukken van het boek Handelingen heeft hij een hoofdrol. Volgens betrouwbare bronnen kwam Simon Petrus uiteindelijk in Rome, waar hij de leider werd van de gemeente van christenen die zich daar had gevormd. Vrijwel zeker stierf hij rond het jaar 64 een martelaarsdood tijdens het bewind van keizer Nero. De traditie zegt dat hij vroeg om ondersteboven te worden gekruisigd, omdat hij zich niet waardig vond om op dezelfde manier te sterven als zijn Meester.

Van die andere Simon lezen we na de laatste vermelding in Handelingen 1:13 verder niets in het Nieuwe Testament. Daar blijkt dat hij na de hemelvaart van Jezus, samen met de andere discipelen, en met Maria en de broers van Jezus, in afwachting was van wat verder zou gaan gebeuren. Maar we vinden een spoor van hem in diverse latere geschriften die zich op oude bronnen beroepen. Zo schreef Jacobus de Voragine, een Dominicaanse monnik die later aartsbisschop van Genua werd, rond 1260 de *Gouden Legenden*,

*Ook voor ons
is de dood
overwonnen*

een verzameling van heiligenlevens die hun verering in de kerkelijke kalender volgde. Een uitstekende handleiding voor de priesters bij hun preken! In dit populaire boek, waarvan honderden handschriften bewaard zijn gebleven, valt te lezen dat Simon de Zeloot het evangelie bracht in Egypte en daarna o.a. ook in Perzië. Hij stierf uiteindelijk als martelaar een gruwelijke dood. Het feit dat hij doormidden werd gezaagd maakte hem tot de beschermheilige van alle hout- en leerbewerkers. Helemaal zeker is de beschrijving van de lotgevallen van Simon de Zeloot door deze monnik niet. Er zijn ook berichten dat hij elders zou zijn gekruisigd. Naast Samaria wordt zelfs Brittannië als plaats van executie genoemd. Maar dat Simon zijn leven als martelaar eindigde, staat wel vast.

Wat was er gebeurd?

Hoe verklaren we dat een bont gezelschap van mannen uit diverse lagen van de bevolking later in hun leven de leiders werden van de vroegchristelijke kerk? Wat zorgde ervoor dat een groep totaal gedesillusioneerde mensen de inspiratie kreeg om de wereld in te trekken met een boodschap waarin ze zo stellig geloofden dat ze zelfs bereid waren om zich doormidden te laten zagen of te laten kruisigen? Niet alleen de twee Simons eindigden hun leven als martelaar, maar er is goede reden om aan te nemen dat dit voor alle apostelen gold, behalve Johannes. Hij kwam na zijn vrijlating uit zijn gevangenschap op Patmos in het nabijgelegen Efeze terecht en vond daar op natuurlijke wijze zijn einde. Maar alle anderen trokken erop uit naar alle richtingen en gaven hun leven voor hun diepe overtuiging dat Jezus de Redder was voor de hele wereld en dat daarom de hele wereld dat ook moest horen!

Boeiende boeken

De bekende theoloog N.T. Wright schreef enkele boeiende boeken over de opstanding van Jezus, vanuit zijn overtuiging dat Jezus' verrijzenis uit de dood echt heeft plaatsgevonden. Hij onderstreept dat met deze woorden: 'Het was onwaarschijnlijk dat de discipelen eropuit zouden gaan en zouden lijden en sterven voor een geloof dat niet stevig verankerd was in feiten' (Tom Wright, *Verrast door Hoop*, 2007, p. 73).

De Amerikaanse auteur Philip Yancey benadrukte datzelfde: 'Dat Jezus erin slaagde om een groepje onbetrouwbare volgelingen te veranderen in onverschrokken evangelisten; dat elf mannen die hem bij zijn dood in de steek hadden gelaten nu het martelaarsgraf

ingen om hun geloof in een herrezen Christus te belijden; dat deze paar getuigen erin slaagden om iets los te maken dat alle felle tegenstand zou overwinnen, eerst in Jeruzalem en daarna in Rome – deze opmerkelijke opeenvolging van transformaties biedt het meest overtuigende bewijs voor de opstanding' (*De Jezus die ik nooit heb gekend*, 1995, p. 216.)

Hoop en zekerheid

Simon Petrus schreef in een van zijn brieven die in de Bijbel terechtkwamen over de hoop die hem motiveerde: 'Alle eer aan God, de Vader van onze Heer Jezus Christus! Want Gods liefde is zo groot, dat hij Jezus Christus liet opstaan uit de dood. Daardoor is ons leven veranderd en zijn wij nieuwe mensen geworden. Nu kunnen we altijd op hem vertrouwen' (1 Petrus 1:3, BGT).

Een kwestie van geloof

Er hingen geen camera's bij het graf van Jezus toen de zware steen die het afsloot werd afgewenteld en Jezus tevoorschijn kwam. Het gaat tegen al onze ervaringen in dat iemand uit de dood weer tot leven komt. Dat te aanvaarden, vergt geloof. Dat was ook zo voor die mannen en vrouwen die bij Jezus waren tijdens zijn leven. Maar zelfs de twijfelende Tomas kon het niet ontkennen: 'De Heer is waarlijk opgestaan.' Inderdaad, het blijft het een kwestie van geloof. Maar wat er met de apostelen gebeurde, gaf hun de niet meer weg te nemen overtuiging dat de Heer de dood had overwonnen. Dat werd de basis voor hun getuigenis. En dat is ook de basis voor onze hoop dat ook voor ons de dood is overwonnen en dat 'daardoor ook ons leven is veranderd.'

Lezen

Ben je na het lezen van dit artikel nieuwsgierig geworden naar vragen over dood, opstanding en eeuwig leven?

Lees dan *Ik heb een toekomst* van Reinder Bruinsma. Vanuit de opstanding van Jezus Christus gaat de auteur in op veelgestelde vragen zoals: *wat gebeurt er als ik sterf? Is er leven na de dood? En zo ja, hoe ziet dat er dan uit?* Dit boek probeert eerlijke en toegankelijke antwoorden te geven op deze en andere verwante vragen.

Tot 1 juni 2026 is dit boek voor de lezers van Contact extra voordelig. Met de kortingscode **ContactAP5** betaal je tijdelijk geen €12,95 maar €5 excl. verzendkosten. Bestellen kan zolang de voorraad strekt via: www.servicecentrum-adventist.nl

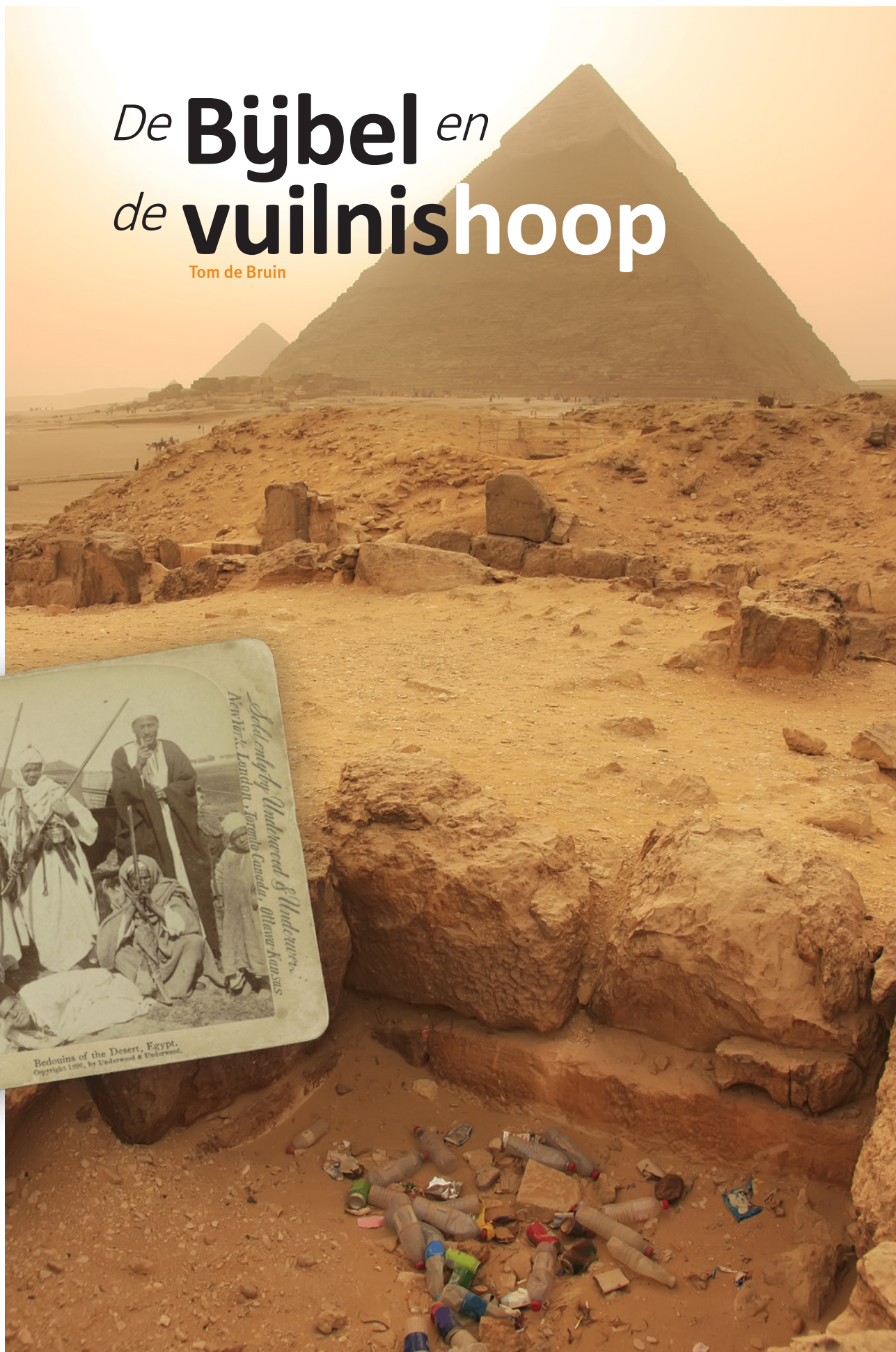
MIA Studio/
Shutterstock.com

De **Bijbel** en de **vuilnis**hoop

Tom de Bruin

14
verdieping

Veel christenen vinden het heel moeilijk om een oude Bijbel weg te gooien. Ik heb ze net geteld, en ik heb tweeëndertig Bijbels in mijn kasten. Ik lees er natuurlijk maar uit één tegelijk, en heb zeker niet zoveel Bijbels nodig, maar je gooit zo'n Bijbel natuurlijk ook niet gauw weg. Ik weet dat ik niet de enige ben, want het Bijbelgenootschap haalde in 2014 meer dan honderdduizend oude, afgeschreven Bijbels op, om die te recyclen tot nieuwe Bijbels.

Een Bijbel belandt dus niet heel gauw op een vuilnishoop, tenminste dat zegt mijn gevoel. Toch behoorden juist vuilnishopen tot de beste bronnen voor het bestuderen van de Bijbel door de eeuwen heen.

Op zoek

Het jaar is 1896. Egypte is onlangs onder Brits bestuur gekomen en archeologen uit Groot-Brittannië bestormen het land om opgravingen te doen. De meesten gaan op zoek naar farao's, piramides en graftombes. Maar twee pas afgestudeerde jongelui uit Oxford, allebei rond de vijftientig jaar, overtuigen geldschietters ervan hen naar Egypte te sturen voor iets unieks. Zij gaan niet op zoek naar gebouwen, monumenten of schatten, maar naar oude teksten. En iedereen hoopt dat zij christelijke en bijbelse teksten vinden.

Dankzij goede connecties met lokale mensen, komen zij uiteindelijk in de ruïnes van de stad Oxyrhynchus terecht. Deze stad, die langs de Nijl ligt, zo'n 300 kilometer van de kust, was een van de belangrijkste steden in Egypte gedurende een aantal eeuwen. Zo'n 20.000 mensen woonden daar, maar van de stad is eigenlijk niets over. Oxyrhynchus staat bekend als een grote christelijke stad uit de vierde eeuw, dus er is goede hoop om daar heel oude christelijke teksten te vinden.

De vuilnishoop

Bernard Grenfell en Arthur Hunt, zo heten de jonge archeologen uit Oxford, graven de stad en haar begraafplaatsen uit. Ze vinden niets. Er is niets meer in de stad om nog verder te bekijken, ze hebben alles onderzocht en niets gevonden. Hoop lijkt verloren.

Het enige wat nog niet is onderzocht, zijn de hopen vuilnis, net buiten de stad. Uiteindelijk besluiten ze die hopen toch ook maar te onderzoeken. Ze zijn er nu eenmaal toch en willen niet met lege handen terug naar Engeland. Ze sturen de lokale werklui (want deze mannen in Oxford graven natuúrlijk niet zelf!) daarnaartoe, en meteen vinden ze grote hoeveelheden teksten. Honderden oude stukken papyrus, een soort papier gemaakt van platgeslagen riet.

Al op de tweede dag valt hun oog op een stuk papyrus met daarop ΚΑΡΦΟΖ, een woord dat Hunt meteen herkent van het Nieuwe Testament. En jawel, als hij er goed

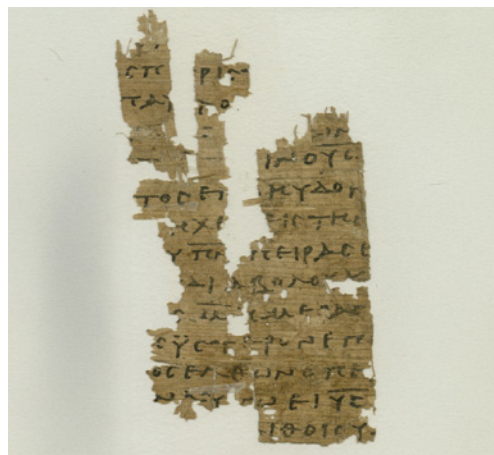
naar kijkt ziet hij de bekende tekst 'Huichelaar, verwijder eerst de balk uit je eigen oog, pas dan zul je scherp genoeg zien om de splinter uit het oog van je broeder of zuster te verwijderen' (Matteüs 7:5). Een dag later vinden ze een stukje van het eerste hoofdstuk van Matteüs. Als ze deze teksten dateren, dan blijken ze uit de derde eeuw te komen. Meer dan honderd jaar ouder dan het oudste bijbelstukje ooit gevonden.

Megavondst

Dit is een megavondst. Maar voor de vuilnishopen van Oxyrhynchus blijkt dit geen unicum. Ze vinden honderden, duizenden, tienduizenden teksten. Nu, meer dan een eeuw later, weten we nog steeds niet precies hoeveel teksten ze hebben gevonden, in ieder geval meer dan een half miljoen. Helaas zijn al deze teksten nog steeds niet onderzocht, meer dan 90% zit nog steeds in de dozen van honderd jaar geleden. De universiteit in Oxford heeft nu nog steeds tientallen mensen in dienst die niets anders doen dan deze teksten bewaren, fotograferen, overschrijven en vertalen. En ze hebben nog maar zo'n twee procent van de teksten af.

Maar wat we al wel hebben is wonderbaarlijk geweest. Grote stukken van het Oude en Nieuwe Testament, allemaal veel ouder dan ooit ergens gevonden. Deze vuilnishoovondst is gebruikt om de tekst van de Bijbel betrouwbaarder te maken. En door deze vuilnishoop kunnen we zeker zijn dat de Bijbel die wij nu lezen, er hetzelfde uitziet als duizenden jaren terug, toen het nog als het ware vers van de pers was.

Gelukkig dat die Bijbels zoveel jaren terug op de vuilnishoop zijn beland!

Matteüs 3 uit de Oxyrhynchus-papyri, een grote collectie vroegchristelijke teksten uit Egypte.

Hoofdfoto pagina 14:
Don Mammoser/
Shutterstock.com
Aanzichkaart 1896:
Publiek domein

Foto: Pixel-Shot/
Illustratie spion:
eduardonunez/
Shutterstock.com

Bijbelgedeelte

“²⁵ Veertig dagen lang keken de mannen rond in Kanaän. Toen gingen ze terug ²⁶ naar de stad Kades, in de woestijn van Paran. Daar wachtten Mozes, Aäron en de andere Israëlieten op hen. De mannen vertelden wat ze meegemaakt hadden. En ze lieten de vruchten zien die ze meegebracht hadden.

²⁷ Ze zeiden tegen Mozes: ‘We zijn in het land geweest waar u ons naartoe stuurde. Het is een vruchtbaar land. Er is inderdaad meer dan genoeg te eten voor iedereen. Kijk maar, dit zijn de vruchten die er groeien!

²⁸ Maar de mensen die er wonen, zijn sterk. Ze wonen in grote steden met muren eromheen. We hebben er zelfs reuzen gezien, nakomelingen van Enak. ²⁹ In de Negev-woestijn wonen Amalekieten. In het bergland wonen Hethieten, Jebusieten en Amorieten. En aan de kust en langs de rivier de Jordaän wonen Kanaänieten.’

³⁰ Eén van de mannen die in Kanaän geweest waren, was Kaleb. Hij was bang dat de Israëlieten door de verhalen over Kanaän boos zouden worden op Mozes. Dat wilde hij voorkomen. Daarom zei hij: ‘We kunnen dat land gewoon gaan veroveren. We zijn sterk genoeg om die volken te verslaan.’

³¹ Maar de andere mannen zeiden: ‘Nee, die volken zijn veel sterker dan wij. We kunnen nooit van hen winnen!’ ³² En ze vertelden allerlei vreselijke dingen over Kanaän: ‘Dat land zal onze dood worden. Alle mensen die we gezien hebben, waren heel erg lang. ³³ We hebben zelfs reuzen gezien, nakomelingen van Enak. We voelden ons zo klein als sprinkhanen. En die mensen zullen ons inderdaad wel heel erg klein gevonden hebben!’

Numeri 13:25–33 (BGT)

Tussen hoop en wanhoop

Jeroen Tuinstra

Iedereen keek ernaar uit. Twaalf spionnen waren de grens overgestuurd om het beloofde land te verkennen. Ze hadden nu al een hele tijd door de woestijn gezworven en keken vol hoop uit naar het land van melk en honing. De eerste berichten waren hoopvol, het gonsde door het kamp van de Israëlieten. Vruchten die ze nog nooit gezien hadden, sappig, vol en rijp. En die melk en honing? Het klotste er tegen de plinten. Eindelijk uit die stoffige woestijn weg.

Maar dan komt de wanhoop. Zo'n beetje alle aartsvijanden van het volk Israël wonen in dat beloofde land. Amalekieten, Hethieten, Amorieten en natuurlijk Kanaänieten. En daarbovenop nog eens de nakomelingen van Enak, reuzen! De moed zakt iedereen in de schoenen. Links en rechts hoor je in het kamp dat ze beter in Egypte hadden kunnen blijven. Ze waren dan misschien wel slaven, ze zouden in ieder geval niet sterven van de honger of door reuzen vermoord worden. De Israëlieten moeten zich wanhopig hebben gevoeld. Bevrijd van de ene vijand, de Egyptenaren, staan ze nu aan de grens van de andere vijanden. Twee van de twaalf spionnen proberen de moed erin te houden, al klinkt het niet echt overtuigend: 'We kunnen dat land gewoon gaan veroveren. We zijn sterk genoeg om die volken te verslaan.'

De wanhoop slaat om in woede en verdriet. Alle frustraties van de afgelopen tijd worden nu afgereageerd op de leiders Mozes en Aäron. Het volk wil nieuwe verkiezingen en teruggaan naar Egypte. De twee spionnen proberen het volk nog te bedaren: Als God het wil, kunnen ze het land innemen en dan is er genoeg eten voor iedereen. Het land is prachtig! Het mag niet helpen. De hoop en de moed zijn verdwenen, en niet alleen bij het volk. God heeft ook een beetje de hoop opgegeven, tenminste met deze generatie Israëlieten. Hij besluit, na een intiem gesprek met Mozes, om ze weer terug de woestijn in te sturen. Veertig jaar lang zullen ze in de woestijn ronddwalen. Net zo lang totdat er een nieuwe generatie is die wel de hoop en de moed heeft om het beloofde land in te nemen.

- 1 Ook wel eens met veel hoop uitgekeken naar iets om vervolgens al die hoop kwijt te raken door een slecht bericht? Hoe heb je je hiervan hersteld?
- 2 Hoe kan hoop helpen om een onmogelijke taak of uitdaging toch aan te gaan? Hoe belangrijk is dan hoop of moed?
- 3 Als de wanhoop toeslaat, kun je alle perspectief verliezen. Slechte dingen lijken goed en goede dingen lijken slecht. Hoe kun je dit doorbreken?

Kort gebed

Heer van onze hoop, we komen tot U met al onze wanhoop. Help ons, Heer, de hoop nooit op te geven die U ons in uw Zoon hebt gegeven. Help ons alle wanhoop los te laten, in de zekerheid dat U er voor ons bent. In dit leven en in het leven dat komen gaat.
Amen

Denis Pogostin/
Shutterstock.com

Ivan Moreno sl/
Shutterstock.com

Website

Voor het aanbod van onze gratis cursussen verwijzen we je naar onze website www.esda-online.nl

Voorbede

Iedere maandagmiddag om 13.30 uur doen we voorbede voor wie ons daarom vragen. Jouw gebedsverzoeken zien wij graag tegemoet op esda@adventist.nl

Is er hoop voor het klimaat?

Marie Rahajaan

De Nederlandse overheid moet meer doen om de inwoners van Bonaire te beschermen tegen klimaatverandering. Zo luidde de uitspraak van de rechter eind januari. Het is al tientallen jaren bekend dat Bonaire extra kwetsbaar is voor de gevolgen van klimaatverandering, vanwege haar ligging in het Caribisch gebied. Toch lopen de maatregelen voor Bonaire achter in vergelijking met die voor Europees Nederland.

Niet alleen in Nederland groeit het belang van de rechtbank als strijdtoneel voor klimaatgerechtigheid. In een tijdspanne van tien jaar is deze trend geëvolueerd van een handvol nationale rechtszaken tot een stormvloed aan gezamenlijke aanklachten bij internationale gerechtshoven. Nederland liep in deze beweging voorop door de destijds spraakmakende uitspraak in de Urgenda-zaak uit 2015. Een kleine geheugenopfrisser: de rechter bepaalde hiermee dat de staat meer moet doen tegen de uitstoot van broeikasgassen.

Groeierende hoop

Na de laatste Tweede Kamerverkiezingen groeide bij mij de hoop op hernieuwde aandacht voor het klimaat. De afgelopen jaren was Nederland weinig ambitieus als het ging over het klimaatbeleid. Maar tijdens de campagne beloofden alle partijen dat zij constructief wilden samenwerken om de jaren van stilstand achter zich te laten. Dat in het coalitieakkoord het hoofdstuk 'Grote keuzes voor Nederland' een paragraaf over het klimaat bevat, voedde deze hoop.

Slag om de arm

In dit akkoord is terug te lezen dat de coalitiepartijen willen bouwen aan een schone en veilige toekomst. Tegelijkertijd houden zij een slag om de arm. Met dezelfde adem geven zij toe dat het halen van het klimaatdoel van 2030 lastig wordt. Dit klimaatdoel stelt dat de uitstoot van broeikasgassen in 2030 met 55% is verminderd ten opzichte van 1990. Hoewel het Planbureau voor de Leefomgeving twee jaar geleden voorspelde dat de klimaatdoelen met de huidige maatregelen niet behaald zouden worden, worden deze in het nieuwe coalitieakkoord niet bijgesteld.

Realisme versus cynisme

Wat zeggen deze politieke partijen wel toe? Zij verschuilen zich met name achter Europa: waar mogelijk sluit Nederland aan bij de Europese maatregelen, die dit jaar worden vastgesteld. En waar nodig neemt ons land aanvullende maatregelen. Hierbij zal rekening gehouden worden met de betaalbaarheid. Op het eerste gezicht een realistisch standpunt. Maar een cynicus maakt hieruit op dat economische groei van groter belang is dan het klimaat.

*Economische groei
lijkt van **groter belang**
dan het klimaat*

Klimaat en discriminatie

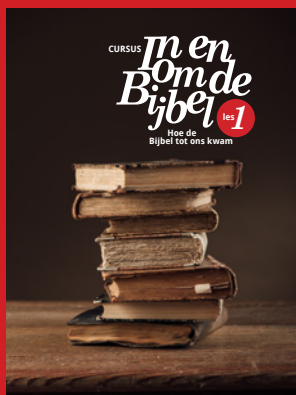
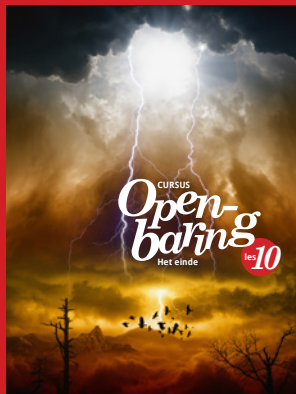
De uitspraak van de rechter leidt tot een gevoel van erkenning bij de inwoners van Bonaire die bij de zaak betrokken waren. Zij voelden zich lange tijd tweederangsburgers en hier heeft de rechter hun gelijk gegeven. Zo blijkt weer dat klimaatproblematiek niet beperkt is tot de natuur en economie. Dit geval toont aan dat het zelfs discriminatie in de hand heeft gewerkt. Ben ik aan het begin van het nieuwe jaar hoopvol dat het nieuwe kabinet het tij kan keren? Ik hoop vooral dat mijn ongelijk wordt bewezen.

StephanKogelman/
Shutterstock.com

WAT LEERT DE BIJBEL OVER: LEVENSGEZONDHEID? RELATIES? DE TOEKOMST LEVEN ... EN OVER DOOD?

Verbreed je horizon ↓

met het cursusaanbod van het ESDA-Instituut

OVERZICHT VAN GRATIS CURSUSSEN

Het ESDA-Instituut biedt gratis en vrijblijvend schriftelijke en/of digitale cursussen aan. Cursussen van het ESDA-Instituut geven al 80 jaar verdieping aan het leven.

Kom tot leven

(28 lessen, zowel schriftelijk als digitaal)

Een eigentijdse bijbelcursus voor beginners of voor hen die het weer eens fris willen horen.

In en om de Bijbel

(9 lessen, alleen digitaal)

Achtergrondinformatie over de cultuur, het klimaat, de feesten, het land en het ontstaan van de Bijbel.

Archeologie in bijbelse landen

(10 lessen, zowel schriftelijk als digitaal)

Een cursus die door middel van opgravingen laat zien hoe de bijbelse feiten bevestigd worden.

God, wie was dat ook alweer?

(6 schriftelijke of digitale lessen, zonder huiswerk)

Een cursus voor diegenen die wel met geloof zijn opgegroeid, maar er verder niet veel mee doen. De hoofdlijnen van Gods boodschap aan de mens in zes korte, pakkende lessen.

Daniël, het verzegelde boek geopend

(13 digitale lessen)

Een diepgaande cursus over het bijbelboek Daniël.

Openbaring

(16 digitale lessen)

Onze cursus over het laatste bijbelboek gaat over hoop voor nu en de toekomst.

Gezondheid

(10 digitale lessen)

Een uitgebreide en praktische cursus voor lichamelijke en geestelijke gezondheid.

Het Koningschap van God

(16 digitale lessen)

Deze cursus geeft een breed inzicht in het gedachtegoed van de kerk van de zevendedagsadventisten en biedt een ingang tot verdieping.

Engelen

(8 digitale lessen)

Wie zijn ze? Wat doen ze? En wat zegt de Bijbel ons over wie ze zijn? Waarom denken we dat ze vleugels hebben en geldt dat voor alle engelen? Deze nieuwe cursus over engelen geeft antwoord op je vragen, en je krijgt een inkijkje in de rol die zij spelen.

ESDA-Instituut

Amersfoortseweg 18, 3712 BC Huis ter Heide

030-6931509 esda@adventist.nl

Kijk ook op: www.esda-online.nl

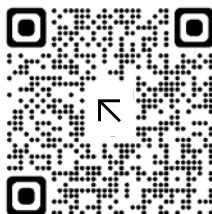
Vooruitblik Zonder wrijving krijg je geen glans. Soms moet iets eerst flink schuren voordat het beter wordt. Discussie in de redactie en gezwoeg aan schrijftafels (wrijving) leidt uiteindelijk altijd tot een nieuwe **Contact** (glans). In het volgende nummer gaat het dubbelop, dan is het thema 'Glans'. We gaan voor een oogverblindend nummer!

Contact is een gratis uitgave van het ESDA-Instituut, onderdeel van het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten.

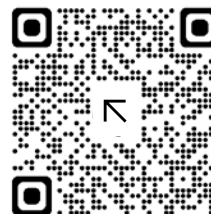
*Wil je Contact niet meer ontvangen?
Stuur dan een e-mail aan esda@adventist.nl*

ESDA Nederland Adres Amersfoortseweg 18,
3712 BC Huis ter Heide
Telefoon 030 - 6931509
Rabobank NL59 RABO 0155 9483 18
E-mail esda@adventist.nl
Web www.esda-online.nl

Woord van Hoop (ESDA België) Adres Ernest Allardstraat 11, 1000 Brussel
Telefoon 02-5113680
ING Bank BE47 3100 1698 4180
E-mail info@woordvanhoop.be
Web www.woordvanhoop.be

GRATIS Download
Contact Magazine

ESDA Instituut
Bijbellessen Online

